

Mila și dreptatea în cărțile Psalmii și Proverbele

Sabat după-amiază

Completați și memorați: „Faceți dreptate celui slab și orfanului, dați dreptate nenorocitului și săracului, scăpați pe cel nevoiaș și lipsit, izbăviți-i din mâna celor răi!” (Psalmii 82:3,4)

Cărțile Psalmii și Proverbele ne prezintă experiența trăirii cu Dumnezeu în lucrurile obișnuite ale vieții, nu doar în momentele de închinare sau de activități religioase. Cartea Proverbele ne oferă înțelepciune practică – de la relații și familie până la afaceri și conducere –, iar cartea Psalmii este o colecție de cântece care acoperă o varietate de emoții și experiențe spirituale, de la plângeri până la laude pline de triumf și tot ce poate fi cuprins între acestea. Este ușor să observăm că, în toate aspectele și experiențele vieții noastre, ar trebui să se vadă credința, faptul că știm că Dumnezeu ne iubește și Se îngrijește de fiecare aspect al vieții noastre.

Dacă medităm asupra vieții în această lume căzută, nu se poate să nu vedem nedreptatea care pătrunde adânc în condiția omului. De fapt, în mod repetat se spune că Dumnezeu vede toată nedreptatea și încearcă să o elimine. El este speranța celor fără speranță.

Deși putem atinge doar puțin din ceea ce găsim în aceste cărți pe acest subiect, poate că această lecție ne va inspira să fim mai activi, venind în întâmpinarea nevoilor celor săraci, asupriți și celor uitați care pot fi găsiți pretutindeni în jurul nostru și pe care avem datoria să îi ajutăm.

Duminică, 21 iulie Psalmii: cântece de speranță pentru cei oprimați

Dumnezeu îi vede și îi aude pe cei asupriți și în necaz. Adesea, în psalmi auzim strigătele unora care s-au încrezut în Dumnezeu și nu li se face dreptate. Afirmațiile despre bunătatea, dreptatea și puterea lui Dumnezeu pot părea că pălesc în fața nedreptății și asuprii pe care acești oameni le văd sau le simt.

Totuși psalmii sunt cântecele celor care continuă să cânte. Viața lor nu s-a stins și nici credința lor. Încă este speranță și ei strigă la Dumnezeu ca El să acționeze înainte de a fi prea târziu, înainte ca răul să triumfe, înainte ca toți cei asupriți să fie distruși de greutatea răului adus asupra lor. Scriitorii psalmilor încearcă să facă legătura între asigurarea credinței lor și încercările și tragediile vieții.

1. Citește Psalmii 9:7-9,13-20. Îți poți imagina situația lui David când a scris acest psalm? Dar tensiunea dintre credința lui în bunătatea lui Dumnezeu și experiența prin care trecea? Te-ai luptat și tu să-ți păstrezi credința când ai trecut printr-o încercare grea?

Ei s-au dus, dar Domnul împărățește în veac și Și-a pregătit scaunul de domnie pentru judecată. El judecă lumea cu dreptate, judecă popoarele cu nepărtinire. Domnul este scăparea celui asuprit, scăpare la vreme de necaz.

În toți psalmii, răspunsul repetat la această tensiune este speranța și făgăduința judecății bune și drepte a lui Dumnezeu. Răul și nedreptatea pot părea să triumfe pentru moment, dar Dumnezeu îi va judeca pe răufăcători și pe cei nedrepți. Ei vor fi pedepsiți, iar celor ce au suferit și au fost asupriți li se va face dreptate și vor fi reînnoiți.

În cartea *Meditații la Psalmi*, C.S. Lewis descrie uimirea sa inițială văzând entuziasmul și dorința nespunsă după judecata lui Dumnezeu exprimate în mod repetat în Psalmi. Observând că mulți cititori ai Bibliei de astăzi consideră judecata ca fiind ceva de temut și, având în minte perspectiva iudaică asupra judecății, el scrie următoarele: „Mii de oameni care au fost deposedați de averile lor și care au

toată dreptatea de partea lor vor fi, în sfârșit, auziți. Desigur, lor nu le este teamă de judecată. Ei știu că probele lor sunt incontestabile – numai să fie auzite. Vor fi, în sfârșit, când Dumnezeu vine să judece.” – *Meditații la Psalmi*, Ed. Humanitas, 2013, p. 25

În cartea Psalmii vedem speranță pentru cei asupriți, chiar și acum, în suferința și dezamăgirile lor prezente.

Ce motive avem să privim judecata ca pe ceva pozitiv și nu ceva de care să ne fie frică?

Luni, 22 iulie

„Doamne, fă ceva!”

2. Citește Psalmul 82. Care este mesajul pentru noi ?

„Dumnezeu stă în adunarea lui Dumnezeu; El judecă în mijlocul dumnezeilor. „Până când veți judeca strâmb și veți căuta la fața celor răi? (Oprire) Faceți dreptate celui slab și orfanului, dați dreptate nenorocitului și săracului, scăpați pe cel nevoiaș și lipsit, izbăviți-l din mâna celor răi!” Dar ei nu vor să știe de nimic, nu pricep nimic, ci umblă în întuneric, de aceea se clatină toate temelile pământului. Eu am zis: „Sunteți dumnezei, toți sunteți fii ai Celui Preaînalt. Însă veți muri ca niște oameni, veți cădea ca un domnitor oarecare.” Scoală-Te, Dumnezeule, și judecă pământul! Căci toate neamurile sunt ale Tale.” Psalmul 82:1-8

În ciuda legilor și regulilor sociale date de Dumnezeu, în diferite momente ale istoriei lor, israeliții nu au trăit conform cu planul divin. Foarte curând, au ajuns la fel ca națiunile din jur în ce privește nedreptatea și asuprirea. Conducătorii și judecătorii își căutau doar interesul propriu și puteau fi cumpărați prin mită. Fără a avea tribunale care să îi protejeze, oamenii de rând, și în special cei săraci, erau supuși exploatării.

Psalmul 82 este un răspuns la o astfel de situație. Aici, Dumnezeu este prezentat ca Judecător suprem și vedem o scenă în care El îi judecă pe conducători și chiar pe judecătorii poporului. Acest psalm scoate în evidență faptul că cei care au astfel de poziții în societate „sunt rânduiți să lucreze ca judecători sub autoritatea Lui” (vezi Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 198). Ei sunt în acea poziție și își fac lucrarea ca reprezentanți și subordonați ai lui Dumnezeu. Din perspectiva psalmistului, dreptatea lui Dumnezeu este un model pentru cum ar trebui să funcționeze dreptatea omenească și, în același

timp, ne oferă un etalon după care va fi judecată dreptatea sau nedreptatea și cei care o fac.

Psalmul se încheie cu un apel ca Dumnezeu să acționeze (Psalmii 82:8), să intervină și să oprească nedreptatea care era prevalentă în toată țara. La fel ca în mulți alți psalmi, aici se fac auziți cei fără glas și asupriți, cei a căror voce a fost redusă la tăcere de sistemele nedrepte în care trăiau și lucrau.

Psalmul 82 face apel al Dumnezeu, în poziția Sa de Judecător suprem și Conducător al universului și al tuturor națiunilor. Nu există tribunal sau autoritate mai înaltă la care să se poată face un astfel de apel. Este dată asigurarea că, atunci când tribunalele pământești nu ascultă sau nu iau seama la strigătele săracilor și ale celor asupriți, cum se întâmplă adesea, există încă o șansă incontestabilă de a striga după ajutor.

În unele momente din viață, poate că suntem noi înșine victime ale nedreptății, alteleori poate că noi suntem cei care fac nedreptate sau profită de pe urma ei. În pasaje ca Psalmul 82, putem găsi precepte și înțelepciune, dacă suntem asupriți sau dacă noi asuprim. Dumnezeu este preocupat și de judecătoria nedrepti, descriindu-i ca fii ai Lui și dorind ca ei să aleagă o viață mai bună (Psalmii 82:6). Astfel, vedem că există speranță și pentru cei care sunt în tabăra asupritorilor, dacă vor permite să fie schimbați.

Voi cânta bunătatea și dreptatea: Ție, Doamne, Ți voi cânta. Mă voi purta cu înțelepciune pe o cale neprihănită. – Când vei veni la mine? – Voi umbla cu inima fără prihană în mijlocul casei mele.

Marti, 23 iulie

Angajamentul unui împărat

3. Deși Psalmul 101 a fost scris pentru conducători, ce sfat important putem lua din el pentru noi înșine, oricare ar fi poziția noastră?

Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei; urăsc purtarea păcătoșilor, ea nu se va lipi de mine. Inima stricată se va depărta de mine; nu vreau să cunosc pe cel rău. Pe cel ce clevește în ascuns pe aproapele său îl voi nimici; pe cel cu priviri trufașe și cu inima îngâmfată nu-l voi suferi. Voi avea ochii îndreptați asupra credincioșilor din țară, ca să locuiască lângă mine; cel ce umblă pe o cale fără prihană, acela îmi va sluji.

Se crede că aceste versete au fost compuse de David la începutul domniei sale ca împărat al lui Israel. Posibil să fi fost adaptate din an-

56 "Cel ce se dedă la înșelăciune nu va locui în casa mea; cel ce spune minciuni nu va sta înaintea mea. În fiecare dimineață voi nimici pe toți cei răi din țară, ca să stârpesc din cetatea Domnului pe toți cei ce săvârșesc nelegiuirea." Psalmul 101:1-8

gajamentele pe care le-a luat când a devenit împărat. În experiența sa ca luptător pentru Saul și apoi ca fugar, el a simțit pe propria piele cât de mult rău poate face națiunii și familiei un împărat care o ia pe o cale greșită. David hotărâse să nu fie un astfel de conducător.

Probabil că puțini dintre noi sunt conducători politici sau naționali, dar toți avem posibilitatea de a-i influența și încuraja pe ceilalți. Poate la locul de muncă, prin implicare în societate, în familie sau la biserică. Ellen G. White spune: „Angajamentele lui David consemnate în Psalmul 101 trebuie să fie angajamentele tuturor acelorora asupra cărora se află răspunerile vegherii influențelor din cămin.” – *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 119

Atunci când avem ocazia, ar trebui să fim pregătiți să le dăm sugeriile și să înălțăm aceste principii înaintea celor care ocupă poziții de conducere. Toți, acolo unde ne aflăm și în cercul nostru de influență, avem ocazia de a aplica principiile lui David de conducere pentru a putea fi o binecuvântare pentru ceilalți.

Punctul de început pentru David a fost proslăvirea lui Dumnezeu pentru harul și dreptatea Sa (Psalmii 101:1), care, de altfel, a devenit temelie pentru tot ce încerca David să realizeze prin conducerea sa. El a căutat să învețe și să practice aceste trăsături în viața și în activitatea sa. Pentru aceasta, el trebuia să se împotrivescă ispitelor de a comite rele, de a se lăsa corupt sau de a nu fi cinstit, care sunt capcane speciale pentru cei aflați în poziții de putere și conducere.

Știind cât de importanți erau sfătuitoarii buni care să îl ajute să facă binele, David promite în mod solemn să caute sfătuitoari demni de încredere și să numească slujbași sinceri. Conducerea lui a fost marcată de dreptate și milă, care s-au văzut chiar și la cei care lucrau cu și pentru el.

Poate că noi nu suntem în poziția de a avea sfătuitoari și slujbași, dar cum putem face ca viața noastră să fie o influență care să îi ajute pe alții să trăiască și să conducă cu dreptate și milă față de cei în nevoie?

Pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul cărții Psalmii, strigătele de laudă sunt tot mai puternice. Ultimii cinci psalmi încep cu porunca simplă și directă: „Lăudați pe Domnul!”, iar Psalmul 146 se concentrează în mod special asupra preocupării lui Dumnezeu pentru cei săraci și asupriți ca motiv principal al acestor laude.

4. Ce mesaj găsim în Psalmul 146, în special în versetele 5-9?

“Ferice de cine are ca ajutor pe Dumnezeul lui Iacov, ferice de cine-și pune nădejdea în Domnul Dumnezeul său! El a făcut cerurile și pământul, marea și tot ce este în ea. El ține credincioșia în veci. El face dreptate celor asupriți; dă pâine celor flămânzi; Domnul izbăvește pe prinșii de război; Domnul deschide ochii orbilor; Domnul îndreaptă pe cei

Cu aceeași certitudine cu care scrie că Dumnezeu este Creatorul acestei lumi (vers. 6), acest psalm descrie lucrarea continuă a lui Dumnezeu în această lume ca judecător, ocrotitor, eliberator, vindcător, ajutor și apărător – toate acestea fiind concentrate asupra oamenilor care au în mod special nevoie de acest ajutor. Este o prezentare plină de inspirație a ceea ce Dumnezeu face și dorește să facă în viețile noastre, în societate și în lumea noastră.

Uneori ne gândim să ne îngrijim de cei în nevoie pentru că Dumnezeu ne-a spus să facem astfel. Dar Psalmul 146 spune că Dumnezeu deja face acest lucru, și noi suntem invitați să ne alăturăm Lui. Când facem eforturi împotriva sărăciei, asupririi și bolii, atunci cu adevărat lucrăm cu Dumnezeu și îndeplinim planurile Sale. Ce privilegiu mai mare poate exista decât să fim împreună-lucrători cu Dumnezeu în îndeplinirea lucrurilor minunate din Psalmul 146?

Dar sunt beneficii și pentru noi. Adesea, creștinii spun că Îl caută pe Dumnezeu și că își doresc o relație mai strânsă cu El. Totuși pasaje ca Psalmii 146:7-9 și multe altele din întreaga Biblie ne arată că un mod de a-L găsi pe Dumnezeu este să ne alăturăm Lui în lucrarea pe care o face. Deci, dacă El intervine pentru a-i ridica pe cei săraci, bolnavi și oprimați, și noi ar trebui să lucrăm cu El. „Hristos a venit pe acest pământ ca să trăiască și să lucreze printre cei săraci și suferinzi. Aceștia au avut parte cel mai mult de atenția Sa. Iar astăzi,

încovoiați; Domnul iubește pe cei neprihăniți. Domnul ocrotește pe cei străini, sprijină pe orfan și pe văduvă, dar răstoarnă calea celor răi.”Psalmul 146:5-9

în persoana copiilor Săi, El merge la cei săraci și lipsiți, alinându-le durerea și ușurându-le suferința.

Dacă nu ar fi suferința și lipsurile, nu am avea cum să înțelegem mila și dragostea lui Dumnezeu și nicio posibilitate de a-L cunoaște pe Tatăl ceresc, Cel plin de compasiune și de înțelegere. Niciodată nu îmbracă Evanghelia un aspect de o mai mare frumusețe ca atunci când este dusă în regiunile cele mai lipsite și mai sărmame.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 7, p. 226

Care este experiența ta în ce privește apropierea de Dumnezeu prin slujire?

Joi, 25 iulie

Mila față de nevoiași în cartea Proverbele

Fiind o colecție de cuvinte de înțelepciune, cartea Proverbele cuprinde o gamă variată de subiecte și experiențe de viață. Printre acestea găsim și meditații despre sărăcie, bogății, realizări, dreptate și nedreptate – uneori din unghiuri diferite. Viața nu este întotdeauna simplă și directă, iar cartea Proverbele ne pune în gardă cu privire la diferitele situații și alegeri care influențează modul de viață chiar și al celor credincioși lui Dumnezeu.

5. Ce găsim în următoarele versete referitor la bogăție, sărăcie și ajutarea celor în nevoie?

Proverbele 10:4 “Cine lucrează cu o mână leneșă sărăcește, dar mâna celor harnici îmbogățește.” Proverbele 10:4

“Ogorul pe care-l deștălenește săracul dă o hrană îmbelșugată, dar mulți pier din **13:23,25** pricina nedreptății lor. Cel neprihănit mănâncă până se satură, dar pânțele celor răi duc lipsă.” Proverbele 13:23, 25

14:31 “Cine asuprește pe sărac batjocorește pe Ziditorul său, dar cine are milă de cel lipsit cinstește pe Ziditorul său.” Proverbele 14:31

15:15,16 “Toate zilele celui nenorocit sunt rele, dar cel cu inima mulțumită are un ospaț necurmat. Mai bine puțin cu frică de Domnul decât o mare bogăție

19:15,17 cu tulburare!” Proverbele 15:15-16

“Lenea te cufundă într-un somn adânc și sufletul molatic suferă de foame. **30:7-9** Cine are milă de sărac împrumută pe Domnul, și El îi va răsplăti binefacerea.” Proverbele 19:15, 17

Cartea Proverbele pune accentul pe grija și atenția lui Dumnezeu față de cei săraci și vulnerabili. Uneori oamenii sunt săraci din cauza

“Două lucruri îți cer: nu mi le opri înainte de moarte! Depărtează de la mine neadevărul și cuvântul mincinos; nu mi da nici sărăcie, nici bogăție, dă-mi pâinea care-mi trebuie!” **Mila și dreptatea în cărțile Psalmii și Proverbele** 59

Ca nu cumva, în belșug, să mă lepăd de Tine și să zic: „Cine este Domnul?” Sau ca nu cumva, în sărăcie, să fur și să iau în deșert Numele Dumnezeului meu.” Prov 30:7-9

circumstanțelor, a alegerilor nefaste sau a exploatării, dar oricare ar fi cauza sărăciei lor, Domnul este Creatorul (Proverbele 22:2) și Apărătorul lor (vers. 22,23). Acești oameni nu trebuie asupriți și nimeni nu trebuie să se profite de ei, oricare ar fi greșelile lor.

Deși Biblia ne prezintă o viață mai bună dacă alegem înțelepciunea și ascultarea de Dumnezeu, bogățiile nu vin întotdeauna ca rezultat al binecuvântării lui Dumnezeu. Credințioșia față de Dumnezeu este mai importantă și mai rodnică decât câștigul material (Proverbele 16:8).

Un alt aspect prezent în cartea Proverbele este sinceritatea și corectitudinea în afaceri, în guvernare și în împlinirea dreptății (Proverbele 14:5,25; 16:11-13; 17:15; 20:23; 21:28; 28:14-16). Cartea Proverbele nu are în vedere doar viețile oamenilor, ci ne oferă informații și despre modul în care ar trebui să funcționeze societatea pentru binele tuturor, în special al celor care au nevoie de protecție. Ni se reamintește din nou că, în cele mai bune momente ale lor, cei care guvernează și conduc o fac cu ajutorul lui Dumnezeu (Proverbele 8:15,16) și ar trebui să acționeze ca agenți ai harului și milei Sale față de cei în nevoie.

Este ușor să ne fie milă de cei defavorizați. Ce facem însă practic pentru ei?

Vineri, 26 iulie

Un gând de încheiere

„Psalmii lui David trec ... de la adâncimile recunoașterii vinovăției personale și osândirii de sine până la credința cea mai vie și legătura cea mai strânsă cu Dumnezeu. ... Din toate asigurarile cuprinse în Cuvântul Său, aceasta este una dintre mărturiile cele mai vii despre credințioșia, dreptatea și îndurarea legământului lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 754

Despre înțelepciunea din cartea Proverbele: „Acestea sunt principii de care ține bunăstarea societății, atât a asociațiilor laice, cât și a celor religioase. Ele păstrează în siguranță proprietatea și viața. Pentru tot ce face să fie posibilă încrederea și cooperarea, lumea este datoră Legii lui Dumnezeu, așa cum este dată în Cuvântul Său

și cum o găsim adesea în inimile oamenilor, într-o măsură destul de redusă, fiind aproape ștearsă.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 137

Rezumat: Psalmii și Proverbele sunt două cărți care se concentrează pe credințioșia dovedită în experiențe dificile și încercări. Ele prezintă viziunea lui Dumnezeu pentru societate și preocuparea Lui pentru cei săraci și asupriți. Strigătele din cartea Psalmii și înțelepciunea din Proverbele ne spun că Dumnezeu vede și va interveni pentru a-i proteja. Dacă aceasta este preocuparea Sa, ar trebui să fie și preocuparea noastră.

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, capitolul „Ultimii ani ai lui David”; C.S. Lewis, *Meditații la Psalmi*, capitolul „Judecata în Psalmi”.

BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Samuel 7–13

1. Cine a exclamat: „Ce mare ești Tu, Doamne Dumnezeule!”?

2. Ce a intenționat David să facă față de Hanun și cum i-a tratat acesta pe slujitorii trimiși la el?

3. Despre care faptă a lui David se spune că „n-a plăcut Domnului”?

4. Ce fel de haină purtau fetele împăratului înainte de căsătorie?

Evanghelizare, subcapitolul „Ocaziile favorabile deosebite pentru evanghelizare”

5. Despre ce a scris Ellen G. White că „vor fi ca frunzele pomului vieții”?

PRIVIRE GENERALĂ

În unele țări, alfabetul se învață cu ajutorul muzicii. Una din cele mai bune metode de a învăța versete este prin cântec. Psalmiștii se pare că au înțeles legătura dintre memorie și muzică, dintre solia pe care le-a dat-o Dumnezeu și melodie, ca mod de transmitere a adevărului.

Astfel, nu este deloc surprinzător că, în psalmi, strigătele și cererile după mila și dreptatea lui Dumnezeu sunt exprimate prin cântec. În aceste versuri de inspirație divină regăsim expresii ale dorului înflăcărat după prezența lui Dumnezeu. Aici găsim rugăciuni stăruitoare și cântece sfinte de bucurie, de suferință pentru nedreptate, de laudă, de pocăință, de încredere și chiar credincioși care se luptă cu disperarea. Aceste rugăciuni și cântece sunt exprimate în termeni frumoși și inspirați.

Și în cartea Proverbele găsim teme asemănătoare și îndemnuri de a depinde de dreptatea și mila lui Dumnezeu. Prin intermediul figurilor de stil și al aforismelor putem vedea splendoarea înțelepciunii infinite a lui Dumnezeu. Prin proverbe, Dumnezeu îi oferă lumină poporului Său prin povețe divine care exprimă mila față de cei dați la o parte, asupriți și marginalizați.

Acest studiu scoate în evidență cântecele de speranță pentru cei asupriți, care au nevoie de milă și dreptate.

Obiectivele instructorului:

- Ajută-i pe membrii grupei să recunoască dorința lui Dumnezeu de a vedea milă și faptul că El face judecată pentru cei care suferă.
- Invită-i pe membrii grupei să asculte versurile din Psalmul 82, care exprimă cererile făcute pentru cei lipsiți de glas, solicitând intervenția lui Dumnezeu pentru ei deoarece curțile pământești nu au luat seama la strigătele lor.
- Discutați despre principiile drepte de conducere pe care împăratul David a promis că le va aplica.
- Citiți împreună făgăduințe făcute de Dumnezeu pentru cei asupriți și dezavantajați, prin care îi asigură de ajutorul și protecția Sa.
- Subliniază că Dumnezeu ne cheamă să fim alături de El în această lucrare.
- Trezește în ei dorința de a-L imita pe Dumnezeu.

- Dorind să înțelegem tema dreptății și a milei, încercă, împreună cu grupa, să răspunzi la întrebarea: De ce existăm noi, fiecare, dar și biserică?

COMENTARIU

Pasaj biblic. Împăratul David a fost singurul om pe care Dumnezeu l-a numit „om după inima Mea” (Faptele 13:22). Totuși David nu a fost fără păcat. El a comis adulter cu Bat-Şeba, a păcătuit împotriva ei și apoi a făcut ca Urie, soțul ei, să fie ucis. Ca răspuns, profetul Natan a mers la împărat cu o poveste convingătoare despre un om bogat care i-a luat unui sărac singurul miel.

Verdictul lui David la parabola lui Natan a fost că bogatul era vrednic de moarte și trebuia să dea înapoi de patru ori mai mult pentru că făcuse așa și nu avusese milă (2 Samuel 12:5,6). Când a înțeles că el era jecmănitorul, David nu și-a scuzat fapta. Răspunsul lui a fost simplu și direct: „Am păcătuit împotriva Domnului!” (vers. 13).

David s-a căit adânc. În consecință, Dumnezeu și-a arătat o milă la fel de profundă, căci David nu a trebuit să moară pentru păcatul lui și Dumnezeu i-a permis să continue să domnească peste Israel. Dar mila pe care Dumnezeu a arătat-o față de David nu a îndepărtat consecințele păcatului care au însemnat moartea a patru dintre fiii lui. Primul copil, bebelușul (2 Samuel 12:13-19), a murit la șapte zile după naștere; al doilea, Amnon (13:28,29), ucis la porunca fratelui său vitreg, Absalom; al treilea copil, Absalom (18:9-15), ucis de loab; al patrulea fiu, Adonia (1 Regi 2:19-25), executat la ordinul lui Solomon.

După căderea sa și apoi după căință, David a scris Psalmul 51, una dintre cele mai mișcătoare poezii ale sale. Aceasta exprimă remușcarea și pocăința lui. El l-a cerut lui Dumnezeu să îl ierte și să își arate mila față de el: „Ai milă de mine, Dumnezeule, în bunătatea Ta!... Căci îmi cunosc bine fărădelegile și păcatul meu stă necurmat înaintea mea” (Psalmii 51:1-3).

Discutați în grupă: De ce a arătat Dumnezeu atâta milă față de împăratul David, și totuși a permis consecințelor teribile ale păcatelor sale să îl lovească? Ce legătură este între milă și dreptate?

Pasaj biblic. „Scăpați pe cel nevoiaș și lipsit, izbăviți-i din mâna celor răi... Scoală-Te, Dumnezeule, și judecă pământul!” (Psalmii 82:4,8).

Psalmii ne descoperă că oamenii se luptă să înțeleagă nedreptatea și inegalitatea din lume (vezi, de exemplu, Psalmul 73). Tragediile nenumărate, continue și lipsite de logică din întreaga lume îi fac pe mulți să se întrebe: De ce suferă oameni nevinovați din cauza unora care sunt răi? De ce nu împiedică Dumnezeu violența? Când vor înceta toată asuprirea și violența care par să crească în intensitate și frecvență?

În Statele Unite, în mai puțin de un an și jumătate, din primăvara anului 2016 până în toamna anului 2017, trei atacuri armate în masă au zguduit națiunea:

5 noiembrie 2017 – un bărbat înarmat a intrat într-o biserică mică din Sutherland Springs, Texas, în timpul slujbei și a împușcat mortal 26 de persoane și alte 20 au fost grav rănite.

1 octombrie 2017 – în Las Vegas, Nevada, un bărbat înarmat a început să tragă în oameni. Din camera sa de hotel, de la etajul 32, el și-a îndreptat atacul spre mulțimea strânsă la un concert în aer liber, omorând 58 de persoane și rănind peste 500 de persoane. Acest incident a fost considerat unul dintre cele mai mortale atacuri în masă comis de o singură persoană în Statele Unite.

12 iunie 2016 – un bărbat înarmat a ucis 49 de persoane și a rănit alte 50 de persoane într-un club de noapte din Orlando, Florida.

Invită-i pe membrii grupei să citească Psalmul 73:2-16 și Psalmul 82 cu voce tare. Ce ne învață acești psalmi despre realitatea dură a asuprii și nedreptății umane din această lume?

Puteți încheia discuția citind restul Psalmului 73. În versetul 17, psalmistul spune că el nu a înțeles de ce oamenii răi prosperau „până ce am intrat în Sfântul Locaș al lui Dumnezeu și am luat seama la soarta de la urmă a celor răi” (Psalmii 73:17). Cum ne ajută doctrina sanctuarului, cu învățătura sa despre judecata în care vom fi puși față în față cu toate faptele noastre, să privim această viață, cu nedreptatea și inechitatea sa, din perspectiva corectă? Citește și 1 Corinteni 4:5 și 2 Tesaloniceni 1:3-10. Cum te ajută aceste versete, dar și Psalmul 73 să răspunzi întrebărilor despre dreptatea lui Dumnezeu și nedreptatea din această lume? (Pentru un studiu mai aprofundat, citește Habacuc.)

Domnul este la lucru. Eu ce fac?

În Psalmii 146:7-9 sunt arătate câteva lucruri pe care le face Dumnezeu, iar noi suntem invitați să ne alăturăm Lui în lucrarea Sa.

În lumina acestui psalm, gândește-te la următoarea situație. Un pastor local organiza o întâlnire anuală pentru liderii bisericii. La ultima întâlnire ei au încercat să răspundă la două întrebări:

1. Unde Îl vezi activ pe Dumnezeu în localitatea ta?
2. Unde și cum dorește Dumnezeu să ne alăturăm Lui?

Dacă grupa este mai mare, împărțiți-vă în grupe mai mici și răspundeți la cele două întrebări ale pastorului. Cum se poate alătura grupa ta lui Dumnezeu în ceea ce El face deja în societate prin alți oameni și prin diferite organizații? Enumerați lucrurile bune care se fac în zona în care se află biserica ta. Întreabă-i pe membrii grupei cum ar putea biserica să se alătore și să susțină lucrurile bune care se fac deja. Începeți să faceți planuri. Dacă nu știți ce se întâmplă în zonă, interesează-te ce activități se desfășoară și cum s-ar putea implica biserica să ajute.

Atenție!

Imediat după ce un tren a plecat dintr-o gară foarte mare, controlorul a început să verifice biletele pasagerilor. S-a uitat la biletul primului pasager și a spus: „Domnule, nu cred că sunteți în trenul care trebuie!” Bărbatul i-a spus: „Dar vânzătorul de la ghișeu mi-a spus că acesta este trenul în care trebuie să mă urc.” Controlorul a hotărât să verifice, sunându-l pe vânzătorul de la ghișeu, și a descoperit că el era în trenul care nu trebuia! (<http://www.sermonillustrations.com/a-z/l/leadership.htm>)

Discutați în grupă: Dacă un lider se rătăcește, cum ar putea cei care îl urmează să rămână pe calea bună? După păcatul lui cu Bat-Şeba, cum a rămas împăratul David pe calea cea bună, conducând cu dreptate și milă? Analizează Psalmul 101 împreună cu grupa.

Pasaj biblic. John Stott, susținător al dreptății și milei, a făcut o descriere a săracului pe baza cărții Proverbe. Aceasta are la bază trei versete din cartea Proverbe: 14:31; 29:7 și 31:8. Dacă este posibil, repartizează aceste trei versete, înainte de studiu, la trei membri ai grupei; roagă-i să pregătească două, trei idei despre ce înseamnă acel verset pentru ei. Invită-i să împărtășească ideile cu restul grupei.

1. Proverbele 14:31 – „Cine asupește pe sărac, batjocorește pe Ziditorul său, dar cine are milă de cel lipsit, cinstește pe Ziditorul său.”

Atitudinea noastră față de săraci se reflectă în atitudinea noastră față de Dumnezeu. La rândul său, atitudinea noastră față de Dumnezeu se reflectă în atitudinea noastră față de săraci. Săracii au o *demnitate dată lor de Dumnezeu* și sunt de o valoare inestimabilă. Ia o bancnotă uzată și arat-o grupei. Întreabă-i: „Cât de mult valorează această bancnotă? Valorează mai puțin pentru că este șifonată și ștearsă?”

2. Proverbele 29:7 – „Cel bun pricepe pricina săracilor, dar cel rău nu poate s-o priceapă” [în alte traduceri: „Cel drept (neprihănit) ia aminte la cauza (dreptatea) săracului, dar cel stricat nu-i dă atenție (n-o înțelege).”].

Citiți aceste verset împreună și puneți accent mai întâi pe *cel bun* (drept), apoi pe *pricepe* (ia aminte) și apoi pe *pricina* (cauza, dreptatea). Discutați ce înseamnă fiecare dintre aceste cuvinte în practică. Cum ne clarifică acest verset ce înseamnă a fi bun (neprihănit) sau rău (stricat)?

Citește 2 Corinteni 8:13,14 în grupă. Observă că *potrivirea* (în engl.: egalitatea) apare de două ori. Cuvântul din greacă folosit aici, *isoteis*, poate însemna *nepărtinire* sau *dreptate* – care trebuie aplicată în dreptul tuturor oamenilor. Arată o poză cu balanța justiției și ilustrează concep-tul: egalitate = dreptate.

3. Proverbele 31:8 – „Deschide-ți gura pentru cel mut, pentru pricina tuturor celor părăsiți!” Versiunea King James a Bibliei exprimă și mai clar ultima parte a versetului: „pentru cauza tuturor celor sortiți nimicirii”.

Aceste versete prezintă foarte clar a treia caracteristică biblică a celor săraci: *Săracii sunt lipsiți de putere și nu au glas*. Cum am putea noi, sau biserica noastră, să vorbim pentru cei lipsiți de putere și glas? Ce loc are preocuparea pentru cei săraci și asupriți în misiunea bisericii? Observați că Duhul Sfânt și Domnul Isus mijlocesc pentru omenirea lipsită de pu-tere. (Vezi Ioan 14:26 și 1 Ioan 2:1.) Termenul din greacă, *paráklētos*, care apare în Ioan 14:26, este tradus uneori prin Mijlocitor, Mângâietor sau Ajutor. Mijlocirea este o trăsătură a lui Dumnezeu și biserica Sa ar trebui să reflecte caracterul Său.

APLICAȚIA

Mai jos sunt două istorioare pe care să le prezinți în partea de aplicație a studiului:

1. Dietrich Bonhoeffer a militat cu mult curaj pentru dreptate și milă și, în consecință, a fost arestat. El scria din închisoare: „Pretutindeni, oamenii fug de altercațiile publice, refugiindu-se în *sanctuarul moralității* personale. Dar oricine face acest lucru ar trebui să își țină gura și ochii închiși față de nedreptățile din jur.” – Dietrich Bonhoeffer, *Letters and Papers from Prison: The Enlarged Edition*, New York: Touchstone, 1997, p. 5.

Întreabă grupa: Ce înseamnă pentru tine afirmația lui Dietrich Bonhoeffer? Ce implicații are pentru a trăi ca adventist într-o lume plină de nedreptate și unde lipsește mila?

2. Alex și alți câțiva bărbați din biserica lui făceau cu rândul în timpul nopții la un adăpost pentru oamenii străzii. Acolo l-au întâlnit pe Greg, care tocmai fusese eliberat din închisoare. El le-a spus: „Scuze că nu zâmbesc prea mult, mi-am pierdut un dinte într-o bătaie în închisoare.” Duhul Sfânt l-a îndemnat pe Alex să facă ceva în privința zâmbetului lui Greg. Alex a spus povestea lui Greg celor din grupa Școlii de Sabat și unui stomatolog milos din biserică. Generozitatea celor din grupă și a dentistului a ajutat la rezolvarea problemei lui Greg. Cu ochii în lacrimi, Greg a spus: „Nu vreau să îmi stric noua înfățișare, așa că nu voi mai fuma.” Apoi i-a spus prietenului său: „Uite, Alex! Mi-am recăpătat zâmbetul.” Alex a ajuns la concluzia că între Școala de Sabat și compasiune este o relație strânsă. Cum ar putea face ceva asemănător și cei din grupa ta?